Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

WARSZAWA | Nr 6 | 15 lipca 1947 r.

TREŚĆ:

OKÓLNIK Nr 18/47

w sprawie poparcia akcji, prowadzonej przez Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci.

Do Obywateli Prezesów i Prokuratorów Sądów Apelacyjnych.

Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, uznane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 268) za stowarzyszenie wyższej użyteczności, powołane zostało do sprawowania opieki nad dziećmi i młodzieżą, a w szczególności nad sierotami. Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci posiada już 103 oddziały na terenie Polski. Prowadząc akcję ogólno-krajową, zorganizowało dotychczas i utrzymuje 25 zakładów wychowawczych, 75 przedszkoli, 45 świetlic, 6 szkół, 3 prewentoria, 6 poradni lekarskich, 5 poradni dentystycznych, punkty dożywiania oraz stacje mleczne. Opieką swoją objęło już 40.000 dzieci.

Dalszy rozwój działalności Towarzystwa oraz realizacja jego planów są uzależnione od możliwości finansowych. Subsydia państwowe nie pokrywają rzeczywistych i koniecznych potrzeb. Dlatego też Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci rozwija akcję propagandową wśród społeczeństwa, by uzyskać tą drogą moralne i materialne poparcie dla sprawy opieki nad dzieckiem.

Ministerstwo Sprawiedliwości, doceniając znaczenie i wagę akcji, prowadzonej przez Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, stanęło na stanowisku, że akcja ta zasługuje na poparcie tak ze strony sądów, jak i pracowników wymiaru sprawiedliwości.

Wobec powyższego, przychylając się do prośby Zarządu Głównego Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, zezwalam na przyjmowanie — aż do odwołania — zarówno przez sądy, jak i urzędy prokuratorskie, dobrowolnych ofiar na rzecz tego Towarzystwa. Zalecam akcję tę prowadzić przez sprzedaż wśród stron i interesantów znaczków, wydanych przez Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci. Sprzedaż tę dokonywać powinni, w sposób taktowny i bez wywierania jakiejkolwiek presji osobiście wyłącznie kierownicy sekretariatów pod kontrolą kierowników sądów (urzędów prokuratorskich). Zaopatrzenie sądów (urzędów prokuratorskich) w znaczki, wydane przez Robotnicze Towarzystwo Przyjaciół Dzieci, oraz sposób rozliczenia się z placówkami tego Towarzystwa, pozostawiam po-

szczególnym sądom (urzędom prokuratorskim) do bezpośredniego załatwienia.

Obywateli Prezesów i Prokuratorów proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń i powiadomienie o nich Ministerstwa Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 28 maja 1947 r.

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

KOMUNIKAT

w sprawie korespondencji z Rejestrem Skazanych.

Departament Organizacyjno - Administracyjny Ministerstwa Sprawiedliwości podaje do wiadomości, że Rejestr Skazanych należy organizacyjnie do Wydziału Statystycznego. Wszystkie zatem pisma, dotyczące informacji o karalności, powinny być adresowane w następujący sposób: Wydział Statystyczny Ministerstwa Sprawiedliwości, Warszawa, ul. Leszno 53/55.

KOMUNIKAT

w sprawie ogłoszeń sądowych w Monitorze Polskim.

Wydział Administracyjny Ministerstwa Sprawiedliwości zawiadamia, że Polska Agencja Prasowa P. A. P. w piśmie z dnia 3 czerwca 1947 r. L. dz. 3110/47/3 wyraziła swą zgodę na to, żeby sądy w sprawach ogłoszeń, zamieszczanych w „Monitorze Polskim" korespondowały bezpośrednio z Administracją tego pisma.

Równocześnie Polska Agencja Prasowa P. A. P. zapowiedziała, że, w związku z przeniesieniem „Monitora Polskiego" do Warszawy i powiększeniem jego objętości, ogłoszenia sądowe oddawane będą do druku niezwłocznie po ich otrzymaniu.

KOMUNIKAT

w sprawie opłat za mieszkania w budynkach naprawionych przez Skarb Państwa.

Ministerstwo Odbudowy wydało w dniu 30 kwietnia 1947 r. za L. dz. V/3-969/47 podległym wydziałom odbudowy zarządzenie o treści następującej:

„Ministerstwo Odbudowy Dep. Administracji Budowlanej L. dz. V/3-969/47 Warszawa, dnia 30 kwietnia 1947 r. Opłaty za mieszkania w budynkach naprawionych przez Skarb Państwa.

Do wszystkich Urzędów Wojewódzkich (Wydziałów Odbudowy), Referatu Zarządu Nieruchomości Państwowych dla miasta st. Warszawy.

Na sprawozdanie jednego z wojewódzkich wydziałów odbudowy o wprowadzeniu w drodze zarządzenia wojewody z dniem 1 stycznia 1947 r. w budynkach państwowych i pozostających pod zarządem państwowym, taryfy opłat za mieszkania, odpowiadającej wysokości stosowanej przez zarządy miejskie, względnie ustalonej przez miejskie lub powiatowe rady narodowe, Ministerstwo Odbudowy oznajmia, co następuje:

Załatwienie zarządzeniem wojewody sprawy wysokości komornego za mieszkania w budynkach państwowych i przez Państwo administrowanych, a wynajmowanych funkcjonariuszom państwowym, jest niezgodne z art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), który postanawia, że normy należności za mieszkania w naturze (a więc przydzielane funkcjonariuszom państwowym w budynkach państwowych i przez Państwo administrowanych) określa rozporządzenie Rady Ministrów.

Wobec tego, do czasu zmiany dotychczas obowiązującego w tym zakresie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 82), należy pobierać nadal:

a) komorne obliczone według przepisów § 4 tegoż rozporządzenia Rady Ministrów,
b) opłaty dodatkowe poza komornem na pokrycie świadczeń domowych, jak: czyszczenie kominów, wywóz śmieci, woda i kanały, koszty opału dla centralnego ogrzewania, koszty konserwacji i eksploatacji windy itp.

Ściągnięte opłaty z tytułu komornego (pkt a) powinny być odprowadzane niezwłocznie po zainkasowaniu w całości bez żadnych potrąceń, na dochód Ministerstwa Odbudowy w Dz. 3 § 21 (wpływy zarządu nieruchomości państwowych), zaś na terenie m. st. Warszawy w odniesieniu do wymienionych wyżej budynków, pozostających pod bezpośrednim zarządem władz centralnych innych resortów, na dochód Ministerstwa Odbudowy w Dz. 1 § 21 (wpływy zarządu nieruchomości państwowych). Ściągnięte opłaty dodatkowe poza komornem na pokrycie świadczeń domowych

(pkt b), powinny być użyte na wyrównanie odnośnych rachunków.

Jeżeli chodzi o mieszkania w budynkach naprawionych, odbudowanych lub wykończonych z funduszów Skarbu Państwa, wynajmowane osobom, nie będącym pracownikami sektora publicznego — to Ministerstwo Odbudowy przygotowuje w oparciu o uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów zarządzenie o wymiarze i poborze — niezależnie od komornego — opłat amortyzacyjnych. Zarządzenie to w najbliższym czasie będzie rozesłane w teren".

Powyższe podaje się do wiadomości i stosowania wszystkim władzom wymiaru sprawiedliwości, sprawującym zarząd budynkami państwowymi i przez Państwo administrowanymi.

KOMUNIKAT

w sprawie ograniczeń w robotach budowlanych.

Ministerstwo Odbudowy wydało w dniu 29 kwietnia 1947 r. okólnik Nr 14 (L. dz. III/783/W2/47 w sprawie ograniczeń w robotach budowlanych, o treści następującej:

„Ministerstwo Odbudowy Departament Budownictwa L. dz. III/783/W2/47 okólnik Nr 14 z dnia 29 kwietnia 1947 r. w sprawie ograniczeń w robotach budowlanych.

Do wszystkich Ministerstw (za wyjątkiem Ministerstwa Obrony Narodowej, Komunikacji oraz Poczt i Telegrafów),

Wojewódzkich Wydziałów Odbudowy, Dyrekcyj Odbudowy oraz Zarządów Miejskich m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Celem racjonalnego wykorzystania znajdujących się w dyspozycji Państwa środków odbudowy kraju, w szczególności przez zastosowanie postulatów oszczędnościowych w dziedzinie budownictwa i zredukowanie programu robót budowlanych do zakresu robót rzeczywiście niezbędnych dla doprowadzenia budynków do stanu używalności — ustalam następujące wytyczne, które należy uwzględniać przy projektowaniu, budowie, odbudowie lub naprawie budynków z kredytów publicznych:

I. Projektowanie.

Projekty budynków lub programu robót budowlanych należy opracowywać w oparciu o obowiązujące normy i standarty budowlane, mające na celu potanienie wykonawstwa budowlanego i dostosowanie poziomu budownictwa do aktualnych możliwości ekonomicznych.

II. Wykonawstwo.

Przy wykonywaniu robót budowlanych należy zastosować następujące ograniczenia:

Drewno

Zaleca się wyeliminowanie drewna jako materiału konstrukcyjnego w stropach i ścianach oraz, w miarę możliwości technicznych, w więźbach dachowych. Zaleca się ograniczenie układania posadzek dębowych. Grubość białej podłogi nie może przekraczać 30 mm. Zabrania się układania podłóg białych na ślepej podłodze.

Skałodrzew

W kuchniach i łazienkach domów mieszkalnych zaleca się wykonywanie posadzki ksylolitowej.

Glazura

Zabrania się wykładania glazurą całych płaszczyzn ściennych, ograniczając stosowanie glazury jedynie do odcinków ścian w miejscach narażonych na zniszczenie, w szczególności przy umywalkach i wannach, przy czym wskazanym jest nawet i w tych miejscach zastąpienie glazury malowaniem olejnym.

Malowanie olejne

Malowanie olejne lamperii ściennych (dwukrotne z uprzednim zagruntowaniem i wyszpachlowaniem) wolno stosować na wysokości do 1,50 mtr. w miejscach narażonych na bezpośrednie działanie wilgoci, zwłaszcza przy umywalniach, zlewach itp. oraz budynkach użyteczności publicznej, w miejscach wzmożonego ruchu interesantów, które są specjalnie narażone na zniszczenie.

Dopuszczalne jest malowanie olejne stolarki zasadniczo dwukrotne, trzykrotne zaś — stolarki narażonej na wpływy atmosferyczne (drzwi zewnętrzne i okna od zewnętrznej strony). Zabrania się olejnego malowania podłóg.

Malowanie klejowe, tapety, sztukaterie itp.

Zabrania się malowania klejowego ścian i sufitów w kolorach pełnych i półpełnych.

Zabrania się stosowania tapet, boazerii, sztukaterii okładania ścian płytami kamiennymi i tafelkami ozdobnymi.

Okucia budowlane

W zakresie okuć budowlanych zabrania się stosowania okuć ozdobnych i kosztownych metali.

Instalacje sanitarne

W zakresie instalacji sanitarnych zabronione są kosztowne urządzenia armatury, jak również stosowanie marmuru i porcelany.

Zabrania się instalacyj bidetów i wanien, natomiast dopuszcza się urządzenie wylotów do takiej instalacji w przyszłości.

Zezwala się na instalację w domach blokowych łazienek wspólnych, licząc maksymalnie 1 wannę na 6 mieszkań.

Instalacja elektryczna

Zabrania się z kredytów inwestycyjnych, pokrywać koszt armatur oświetleniowych.

W izbie mieszkalnej dozwolone są najwyżej dwa punkty świetlne, wyłącznik i gniazdko wtyczkowe.

Roboty elewacyjne

Zabrania się wykonywania tynków gładkich, wypraw szlachetnych, okładzin w kamieniu lub z płytek ceramicznych. Jedynie w przypadkach uzasadnionej potrzeby Ministerstwo Odbudowy, uwzględniając poszczególne wnioski, zezwalać będzie na przekroczenie wyżej wymienionych zasad oszczędnościowych".

Powyższe podaje się do wiadomości i stosowania wszystkim władzom wymiaru sprawiedliwości, sprawującym zarząd budynkami państwowymi oraz przez Skarb Państwa wynajętymi.

KOMUNIKAT

w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego, zamieszkałych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych.

Ministerstwo Odbudowy, wydało w dniu 24 kwietnia 1947 r. okólnik Nr 16 (L. dz. V/3 - 1025/47) o treści następującej:

„Ministerstwo Odbudowy, Okólnik Nr 16 z dnia 24 kwietnia 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego, zamieszkałych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych.

Do Prezydium Rady Ministrów, Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, wszystkich Ministerstw, Centralnego Urzędu Planowania.

Przesyłam do wiadomości odpis uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 marca 1947 r. w sprawie obciążania opłatami amortyzacyjnymi lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego, a zamieszkałych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych — oraz odpis zarządzenia w tej sprawie, rozesłanego do wszystkich urzędów wojewódzkich (wydziałów odbudowy) i do Referatu Zarządu Nieruchomości Państwowych dla miasta st. Warszawy.

Jednocześnie proszę o wydanie zarządzenia podległym organom terenowym w kierunku współdziałania w powyższej sprawie z organami Ministerstwa Odbudowy.

Załącznik Nr 1

UCHWAŁA KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 4 marca 1947 r.

w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego, zamieszkałych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych.

Mając na uwadze, iż w domach, naprawionych przez Państwo lub instytucje państwowe z funduszów Skarbu Państwa, zamieszkiwać winni przede wszystkim pracownicy sektora publicznego, Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów postanawia, co następuje:

I. W budynkach naprawionych, odbudowanych lub wykończonych z funduszów Skarbu Państwa i będących w użytkowaniu Państwa lub instytucji państwowej, w których wysokość komornego i opłat dodatkowych nie jest ograniczona obowiązującymi przepisami prawnymi, pobierane będą, oprócz komornego, dodatkowe opłaty amortyzacyjne, według następujących zasad:

II. 1. Opłaty amortyzacyjne obciążać będą lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego.

2. Za pracowników sektora publicznego uważani są pracownicy państwowi, samorządowi, przedsiębiorstw państwowych i samorządowych oraz samorządowych instytucji, związków i organizacji prawa publicznego. W przypadkach wątpliwych rozstrzyga Minister Odbudowy w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania.

3. Pracownik sektora publicznego, który część swego lokalu podnajął jednej z osób, wymienionych w ust. 1, lub z którym wspólnie zamieszkuje członek rodziny, będący podatnikiem podatku obrotowego, obciążony będzie opłatami amortyzacyjnymi.

III. 1. Stawki opłat amortyzacyjnych ustala się w sposób następujący:

a) dla lokali mieszkalnych, zajmowanych przez podatników podatku obrotowego — w wysokości 30-krotnego czynszu z sierpnia 1939 r. z tym, że na ziemiach dawnych w domach wybudowanych przed 1 lipca 1919 r. stawki wynosić będą 50-krotny czynsz;

b) dla lokali mieszkalnych, zajmowanych przez inne osoby, aniżeli wymienione ad a) — w wysokości 3-krotnego czynszu z sierpnia 1939 r. z tym, że na ziemiach dawnych w domach wybudowanych przed 1 lipca 1919 r. wynosić będą 5-krotny czynsz;

c) w przypadku podnajmu (pkt II ust. 3) stosować się będzie odpowiednio stawki, przewidziane powyżej ad a) i b), jak gdyby podnajemca zajmował cały lokal mieszkalny;

d) w przypadku, gdy członek rodziny jest podatnikiem podatku obrotowego (pkt II ust. 3) — w wysokości 10-krotnego czynszu z sierpnia 1939 r. z tym, że na ziemiach dawnych w domach wybudowanych przed 1 lipca 1919 r. stawki wynosić będą 15-krotny czynsz.

2. W razie niemożności ustalenia czynszu, płaconego za dany lokal w sierpniu 1939 r., przyjęty zostanie za podstawę przeciętny czynsz, płacony za podobne lokale.

IV. Należności, pobrane od lokatorów tytułem opłaty amortyzacyjnej, przelewane będą na dochód Ministerstwa Odbudowy bez względu na to, w czyim zarządzie znajduje się dana nieruchomość.

V. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Odbudowy oraz wszystkim Ministrom w zakresie zarządzanych przez nich nieruchomości.

VI. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1947 r.

VII. Uchwała niniejsza podlega ogłoszeniu w Dziennikach Urzędowych zainteresowanych Ministerstw.

Załącznik Nr 2

Do wszystkich Urzędów Wojewódzkich (Wydziałów Odbudowy), Referatu Zarządu Nieruchomości Państwowych dla miasta st. Warszawy.

Powołując się na zarządzenie z dnia 17 lutego 1947 r. L. dz. V/3-1894/46 i poprzednie, regulujące sprawę opłat za mieszkania w budynkach państwowych i pozostających pod zarządem państwowym, Ministerstwo Odbudowy przesyła odpis uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 4 marca 1947 r. w sprawie obciążenia opłatami amortyzacyjnymi lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego, a zamieszkałych w nieruchomościach, naprawionych z funduszów państwowych.

Jednocześnie Ministerstwo Odbudowy poleca:

1) przystąpić niezwłocznie do sporządzenia wymiaru opłat amortyzacyjnych, przypadających na lokatorów, nie będących pracownikami sektora publicznego,

2) wymiar opłat amortyzacyjnych powinien być dokonany na wykazach o następujących rubrykach: a) miejscowość, ulica i nr domu oraz właściciel nieruchomości (Skarb Państwa względnie osoba prywatna, a w tym ostatnim wypadku: imię, nazwisko i adres tej osoby), b) imię i nazwisko lokatora, nr mieszkania, ilość izb oraz ilość m^2 powierzchni użytkowej lokalu, c) czynsz z sierpnia 1939 r., d) stawka opłaty amortyzacyjnej, e) wysokość opłaty amortyzacyjnej, f) uwagi.

W rubryce d) należy podać, jaka stawka opłaty amortyzacyjnej została zastosowana, a mianowicie: 30-krotny czy 50-krotny, albo 3-krotny czy 5-krotny, albo wreszcie 10-krotny czy 15-krotny czynsz z sierpnia 1939 r.

W rubryce f) należy zaznaczyć, czy dla danego lokalu czynsz z sierpnia 1939 r. został ustalony na podstawie ksiąg administracji nieruchomości, czy też przyjęty przeciętny czynsz, płacony za podobne lokale.

3) Wykazy wymiarowe powinny być sporządzone przez administratorów domowych w dwóch egzemplarzach dla każdego budynku i zatwierdzone na terenie miast wojewódzkich przez naczelników wojewódzkich wydziałów odbudowy, zaś na pozostałych terenach województw przez architektów powiatowych. Jeden egzemplarz zatwierdzonego wykazu wymiarowego powinien być zwrócony właściwemu administratorowi domowemu, celem zawiadomienia interesowanych lokatorów o wysokości ustalonej miesięcznej opłaty amortyzacyjnej. Drugi egzemplarz zatwierdzonego wykazu wymiarowego pozostaje w aktach wojewódzkiego wydziału odbudowy, względnie powiatowego biura odbudowy.

4) Zawiadomienia zainteresowanych lokatorów powinny być doręczone za potwierdzeniem odbioru i zawierać pouczenie, że ustalone miesięczne opłaty amortyzacyjne powinni uiszczać do rąk administratorów domowych z góry, najpóźniej do dnia 5-go każdego miesiąca, niezależnie od komornego i świadczeń domowych, które pobierane będą nadal na zasadach dotychczasowych.

5) Zainkasowane przez administratorów domowych należności z tytułu opłat amortyzacyjnych powinny być niezwłocznie po zainkasowaniu odprowadzane do kasy najbliższego urzędu skarbowego na dochód Ministerstwa Odbudowy w Dz. 3 § 9 (zwroty wydatków na remont), zaś na terenie miasta st. Warszawy w odniesieniu do budynków, pozostających pod bezpośrednim zarządem władz centralnych, na dochód Ministerstwa Odbudowy w Dz. 1 § 9 (zwroty wydatków na remont).

6) Administratorowie domowi obowiązani są sporządzać, począwszy od kwietnia 1947 r., miesięczne wykazy zainkasowanych należności z tytułu opłat amortyzacyjnych, zawierające następujące rubryki: a) miej-

scowość, ulica i nr domu, b) nr mieszkania oraz imię i nazwisko lokatora, c) zaległość z tytułu opłat amortyzacyjnych z poprzednich miesięcy, d) uiszczona kwota na poczet zaległości z tytułu opłat amortyzacyjnych z poprzednich miesięcy, e) uiszczona kwota na poczet bieżącej opłaty amortyzacyjnej, f) zaległość z tytułu opłat amortyzacyjnych na miesiąc następny, g) data i nr pokwitowania urzędu skarbowego z dokonanej wpłaty.

W rubrykach c) i d) miesięcznego wykazu zainkasowanych należności z tytułu opłat amortyzacyjnych za miesiąc kwiecień 1947 r., jako za pierwszy miesiąc pobierania opłat amortyzacyjnych, nie należy wpisywać żadnych kwot.

Sporządzone przez administratorów domowych miesięczne wykazy zainkasowanych należności z tytułu opłat amortyzacyjnych powinny być przedkładane w jednym egzemplarzu powiatowym biurom odbudowy — względnie na terenie miast wojewódzkich, wojewódzkim wydziałom odbudowy — najpóźniej do dnia 3-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

7) Powiatowe biura odbudowy sporządzać będą stałe miesięczne wykazy powiatowe, wpisując do tych wykazów dane sumaryczne dla każdego budynku, z wykazów, sporządzonych przez administratorów domowych. Miesięczne wykazy powiatowe powinny zawierać następujące rubryki: a) miejscowość, ulica i nr domu, b) ilość mieszkań, podlegających opłatom amortyzacyjnym w budynku, c) zaległość z tytułu opłat amortyzacyjnych z poprzednich miesięcy, d) uiszczona kwota na poczet zaległości z tytułu opłat amortyzacyjnych z poprzednich miesięcy, e) uiszczona kwota na poczet bieżącej opłaty amortyzacyjnej, f) zaległość z tytułu opłat amortyzacyjnych na miesiąc następny.

Wykazy te powinny być przedkładane w jednym egzemplarzu wojewódzkim wydziałom odbudowy, najpóźniej do dnia 7-go każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Dla miast wojewódzkich wykazy miejskie o analogicznych rubrykach sporządzać będą wojewódzkie wydziały odbudowy.

8) Wojewódzkie wydziały odbudowy sporządzać będą stale kwartalne wykazy wojewódzkie, wpisując do tych wykazów dane sumaryczne: dla miasta wojewódzkiego z wykazu miejskiego, przez siebie sporządzonego, zaś dla poszczególnych powiatów z wykazów powiatowych, sporządzonych przez powiatowe biura odbudowy. Kwartalne wykazy wojewódzkie powinny zawierać następujące rubryki:
a) miasto wojewódzkie względnie powiat, b) ilość budynków, posiadających mieszkania, podlegające opłatom amortyzacyjnym (w mieście wojewódzkim względnie w powiecie), c) ilość mieszkań, podlegających opłatom amortyzacyjnym (w mieście wojewódzkim względnie w powiecie), d) zaległość z tytułu opłat amortyzacyjnych z poprzednich miesięcy, e) uiszczona kwota na poczet zaległości z tytułu opłat amortyzacyjnych z poprzednich miesięcy, f) uiszczona kwota na poczet bieżących opłat amortyzacyjnych, g) zaległość z tytułu opłat amortyzacyjnych na miesiąc następny.

Sporządzone przez wojewódzkie wydziały odbudowy kwartalne wykazy wojewódzkie zainkasowanych należności z tytułu opłat amortyzacyjnych powinny być przedkładane w jednym egzemplarzu Ministerstwu Odbudowy.

O ile na terenie województwa istnieją nieruchomości, pozostające w bezpośrednim zarządzie organów terenowych innych ministerstw i podlegające opłatom amortyzacyjnym, wówczas należy zwrócić się do nich o stałe dostarczanie wykazów wymiarowych, jako też odpisów miesięcznych wykazów zainkasowanych należności według wskazówek, podanych w niniejszym zarządzeniu, i objąć je sprawozdaniami, przesyłanymi do Ministerstwa Odbudowy".

Powyższe podaje się do wiadomości i stosowania wszystkim władzom wymiaru sprawiedliwości, sprawującym zarząd budynkami państwowymi i przez Państwo administrowanymi.

RUCH SŁUŻBOWY

Nominacje.

Prezydent Rzeczypospolitej mianował:

Sądy Apelacyjne

Górskiego Tadeusza — wiceprezesa Sądu Okręgowego w Rzeszowie — wiceprezesem Sądu Apelacyjnego w Warszawie — 7.V 1947 r.

Markowicza Joachima—wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — wiceprokuratorem Sądu Apelacyjnego w Warszawie — 7.V 1947 r.

Sądy Okręgowe

Bednarza Władysława—sędziego okręgowego śledczego Sądu Okręgowego w Warszawie — prokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie — 7.V 1947 r.

Waleckiego Zygmunta — wiceprokuratora Sądu Okręgowego w Częstochowie — prokuratorem Sądu Okręgowego w Częstochowie — 28.V 1947 r.

Dra Tracza Józefa — sędziego Sądu Grodzkiego w Bielsku — wiceprezesem Sądu Okręgowego w Świdnicy — 13.IX 1945 r.

Zawadzkiego Władysława — sędziego Sądu Okręgowego w Kłodzku — wiceprezesem Sądu Okręgowego w Kłodzku — 24.V 1947 r.

Karasiewicza Józefa — sędziego Sądu Okręgowego

w Gorzowie — wiceprezesem Sądu Okręgowego w Gorzowie — 28.V 1947 r.

Bondikowskiego Jana — sędziego Sądu Okręgowego w Łomży — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łomży — 7.V 1947 r.

Sarneckiego Longina Leonarda — sędziego Sądu Grodzkiego w Łodzi — sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi — 30.IV 1947 r.

Brudnickiego Wacława — sędziego Sądu Grodzkiego w Łodzi — sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi — 30.IV 1947 r.

Gołąba Mieczysława — sędziego Sądu Grodzkiego w Łodzi — sędzią Sądu Okręgowego w Łodzi — 30.IV 1947 r.

Dra Minca Zygmunta — sędziego Sądu Grodzkiego w Łodzi — sędzią Sądu Okręgowego w Bytomiu — 7.V 1947 r.

Potockiego Eugeniusza — sędziego Sądu Grodzkiego w Kaliszu — sędzią Sądu Okręgowego w Kaliszu — 12.V 1947 r.

Łapińskiego Edwarda Tadeusza — sędziego Sądu Grodzkiego w Legnicy — sędzią Sądu Okręgowego w Legnicy — 12.V 1947 r.

Konorskiego Henryka — adwokata w Łodzi — sędzią Sądu Okręgowego w Legnicy — 26.VII 1946 r.

Doktorowicz-Hrebnickiego Bolesława — adwokata w Ostrogu — sędzią Sądu Okręgowego w Legnicy — 5.X 1945 r.

Preissa Emila Adama — adwokata w Warszawie — sędzią Sądu Okręgowego w Świdnicy — 28.II 1946 r.

Czerkasowa Józefa — sędziego Sądu Grodzkiego w Oranach — sędzią Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze — 6.VIII 1946 r.

Kowalskiego Adama — sędziego Sądu Grodzkiego we Wrocławiu — sędzią Sądu Okręgowego we Wrocławiu — 28.V 1947 r.

Rozdoła Henryka—em. sędziego Sądu Okręgowego w Przemyślu — sędzią Sądu Okręgowego w Oleśnicy — 24.I 1946 r.

Sołtysika Ludosława — sędziego Sądu Grodzkiego w Sokalu — sędzią Sądu Okręgowego we Wrocławiu — 28.V 1947 r.

Steizera Adama — sędziego Sądu Grodzkiego we Wrocławiu — sędzią Sądu Okręgowego we Wrocławiu — 28.V 1947 r.

Schmidta Mariana — sędziego Sądu Grodzkiego w Kutach — sędzią Sądu Okręgowego w Kłodzku — 17.VII 1945 r.

Chróścińskiego Adama—sędziego okręgowego śledczego Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. — sędzią Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. — 28.V 1947 r.

Dolińskiego Tadeusza — sędziego Sądu Grodzkiego w Gorzowie — sędzią Sądu Okręgowego w Gorzowie — 28.V 1947 r.

Pałaca Józefa Kazimierza — adwokata w Toruniu — sędzią Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Gdyni — 15.IV 1947 r.

Podobińskiego Kazimierza — Dyrektora Oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie — sędzią Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie — 15.IV 1947 r.

Czerskiego Henryka Jana — referenta Wydziału Ewidencji Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie — sędzią Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Gdyni — 9.V 1947 r.

Mielniczka Alfonsa Mariana — wicedyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Gdyni — sędzią Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie — 9.V 1947 r.

Wockę Antoniego — b. zastępcę prezesa Wojewódzkiego Urzędu Ubezpieczeń w Katowicach — sędzią Okręgowego Sądu Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach — 9.V 1947 r.

Kubika Władysława — podprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi — 30.IV 1947 r.

Wajsblecha Benjamina—podprokuratora Sądu Okręgowego w Świdnicy — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy — 12.V 1947 r.

Grębeckiego Jacka — podprokuratora Sądu Okręgowego w Łodzi — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łodzi — 30.IV 1947 r.

Olszaka Władysława — podprokuratora Sądu Okręgowego w Łomży — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Łomży — 7.V 1947 r.

Bernklaua Salo — podprokuratora Sądu Okręgowego w Świdnicy — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy — 12.V 1947 r.

Gubińskiego Arnolda — podprokuratora Sądu Okręgowego w Warszawie — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie — 7.V 1947 r.

Burchackiego Ryszarda — podprokuratora Sądu Okręgowego w Warszawie — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Warszawie — 7.V 1947 r.

Nosala Jerzego — podprokuratora Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze—wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze — 28.V 1947 r.

Poliszewską Józefę Marię — podprokuratora Sądu Okręgowego we Wrocławiu — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego we Wrocławiu — 28.V 1947 r.

Stramera Jerzego — podprokuratora Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze—wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze — 28.V 1947 r.

Szczypczyka Mieczysława — sędziego Sądu Grodzkiego w Bohorodczanach — wiceprokuratorem Sądu Okręgowego w Kłodzku — 24.V 1947 r.

Gierlińskiego Edwarda — sędziego Sądu Grodzkiego w Jutrosinie — sędzią okręgowym śledczym Sądu Okręgowego w Lesznie — 7.V 1947 r.

Sądy Grodzkie

Miączyńską Janinę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu—sędzią Sądu Grodzkiego w Warszawie — 30.IV 1947 r.

Uszycką Izabellę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Warszawie — 7.V 1947 r.

Grabowskiego Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Krakowie — sędzią Sądu Grodzkiego w Oleśnicy — 12.V 1947 r.

Sternberga Adama — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Kaliszu — 12.V 1947 r.

Wengerka Edmunda — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Gnieźnie — 7.V 1947 r.

Zujewskiego Wacława—asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Łodzi — 7.V 1947 r.

Pawlaka Jana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Sieradzu — 12.V 1947 r.

Jaźwińskiego Bronisława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Kaliszu — 12.V 1947 r.

Czajkowskiego Hilarego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Sulęcinie — 12.V 1947 r.

Pietrzykowskiego Janusza — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Warszawie — 7.V 1947 r.

Moraczewskiego Franciszka — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — sędzią Sądu Grodzkiego w Świdnicy — 12.V 1947 r.

Gumińską Irenę—asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie — sędzią Sądu Grodzkiego w Wieluniu — 7. V 1947 r.

Buczkowską Marię — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu—sędzią Sądu Grodzkiego we Wrocławiu — 28.V 1947 r.

Kafarskiego Aleksandra—asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — sędzią Sądu Grodzkiego we Wrocławiu — 28.V 1947 r.

Stachyrę Pawła — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — sędzią Sądu Grodzkiego w Namysłowie — 28.V 1947 r.

Ślusarka Mariana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu—sędzią Sądu Grodzkiego w Miliczu — 28.V 1947 r.

Janowicz Jadwigę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu—sędzią Sądu Grodzkiego w Kłodzku — 24.V 1947 r.

Zabrodzką Halinę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Warszawie—sędzią Sądu Grodzkiego w Częstochowie — 28.V 1947 r.

Gryczyńskiego Telesfora — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Ostrzeszowie — 23.V 1947 r.

Przybyszewską Walentynę — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Kępnie — 28.V 1947 r.

Rajewskiego Czesława—asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Śremie — 28.V 1947 r.

Wybieralskiego Witolda — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Trzciance — 28.V 1947 r.

Januszewskiego Mariana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego we Wrześni — 24.V 1947 r.

Piosika Mieczysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — sędzią Sądu Grodzkiego w Gubinie — 24.V 1947 r.

Minister Sprawiedliwości mianował:

podprokuratorami

Burzyńskiego Mariana — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Głogowie z siedzibą w Nowej Soli — 7.VI 1947 r.

Hendrykowskiego Leona — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Ostrowie Wlkp. — 12.VI 1947 r.

Krasonia Władysława — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze — 12.VI 1947 r.

Gatza Konrada—asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego w Poznaniu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Poznaniu — 12.VI 1947 r.

Stebłyka Antoniego — asesora sądowego w okręgu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu — podprokuratorem Sądu Okręgowego w Świdnicy — 4.VI 1947 r.

asesorami:

w okręgu Sądu Apelacyjnego w **Gdańsku:**
Hordyńskiego Zbigniewa — 17.VI 1947 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w **Katowicach:**
Kukułę Romana — 30.IV 1947 r.
Kokowskiego Mieczysława — 2.VI 1947 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w **Krakowie:**
Dębca Pawła — 10.VI 1947 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w **Olsztynie:**
Siwca Stanisława — 17.VI 1947 r.
Medwicza Romana — 17.VI 1947 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w **Poznaniu:**
Matysiaka Teodora — 3.VI 1947 r.
Laskowską Wandę — 3.VI 1947 r.
Płotkowiaka Zygmunta — 3.VI 1947 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego w **Warszawie:**
Wojtasińską Janinę — 31.V 1947 r.
Wernikową Marię — 7.VI 1947 r.

w okręgu Sądu Apelacyjnego we **Wrocławiu:**
Czarneckiego Feliksa — 7.VI 1947 r.

OBWIESZCZENIE

o sprostowaniu błędu w okólniku Nr 2/47 w sprawie umieszczania nieletnich w zakładach poprawczych.

W ustępie trzecim zamiast słów: „a to w Studzieńcu dla chłopców i w Kcyni dla dziewcząt" powinno być: „a to w Studzieńcu i Kcyni dla chłopców".

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Ministerstwa Sprawiedl. w Warszawie
5.000. 434 Cena 20 zł